

Siguldas pilsētas iedzīvotāju padomes

SĒDES PROTOKOLS

2025. gada 26. novembrī

Nr. 2

Sēde sākas plkst. 18:00

Sēdē piedalās:

Padomes locekļi

Jānis Krūmiņš

Sanda Bērziņa

Jānis Purgailis

Jolanta Bimbere

Jānis Levanovičs

Sēdi vada:

padomes priekšsēdētājs Jānis Krūmiņš

Protokolē:

Jolanta Bimbere

Darba kārtībā:

1. Siguldas pilsētas iedzīvotāju padomes sastāva iepazīšanās
2. Darbu sadale, plāns tuvākajām sēdēm
3. Vienošanās par nākamās sēdes laiku un plānu.

Jānis Krūmiņš:

Sāksim ar to, ka iepazīsimies - kā mūs katru sauc, kas mēs esam un kāpēc esam padomē?

Es domāju, ka iedzīvotāju padomes ar laiku Latvijā būs spēcīgs mehānisms, ja mērķtiecīgi tiks strādāts. Nu tāpat kā par deputātu vietām, droši vien cīnīsies arī par šīm vietām.

Patiesībā Domes darbinieki jau iepriekšējā periodā nāca ar diezgan lielu ieinteresētību sadarbīties. Mums jāatrod mehānisms, kā mēs varam ar idejām, kas bija daudz un labas, sasniegt mērķi un virzīt jautājumus uz realizēšanu.

Bet 5 minūtes par sevi - es esmu Jānis Krūmiņš. Es esmu vēl joprojām aktīvas militārpersonas statusā un tā ir mana ikdiena kopš 18 gadiem, bet uz iedzīvotāju padomi es atnācu tāpēc, ka mani neapmierina tas, kā strādā struktūrvienības Domē, konkrētāk - izpildvaru struktūras. Ir daudz birokrātijas, maz iedziļināšanās. Daudzi jautājumi ir ātri un vienkārši risināmi, ja iedziļinās jautājuma būtībā, bet bieži darbinieki gatavi ieguldīt 10 dienas, sagatavojot juridiski korektu vēstuli interneta vietnē, nevis reāli pieslēgties problēmas risināšanai.

Otrs iemesls ir attieksme politiskajai varai pret iedzīvotājiem, ko viņi arī pauda attiecībā pret iedzīvotāju padomi tad, kad viņi ir ievēlēti. Viņiem vispār mums nekas nav jāskaidro. Pēdējie notikumi, kas tagad tikko atkārtojās, ka tiek atkal gāzts politiskais vadītājs. Iedzīvotājiem atkal nekas netiek skaidrots, ir tikai nenozīmīgas atrunas, ka iedzīvotāji sūdzas, bez konkrētiem faktiem.

Man liekas, ka svarīgākais ir panākt komunikāciju.

Vēl viena svarīga lieta - mēs esam Siguldas pilsētas iedzīvotāju padome. Ar cieņu pret Mālpili, Inčukalnu un citiem, tomēr viņiem ir savas padomes. Mēs cīnāmies par pilsētas vajadzībām un to vajadzētu nodefinēt skaidri, jo pilsēta, manuprāt, šobrīd ir palikusi novārtā, prioritātes ir ārpusē.

Jolanta Bimbere:

Es esmu siguldiete 10 gadus, dzimusi un augusi esmu Rīgā. Uz Siguldu atnācu kā koncertzāles "Baltais Flīgelis" vadītāja un toreiz bija tāds brīdis, kad tā laika direktors Guntars Zvejnieks pēkšņi decembrī aizgāja no amata un toreiz izlēma mani iecelt līdz maijam. Tā nu es te esmu palikusi - jau 8 gadu vadu Baltā flīģeļa mākslu skolu, visu Šveices ielas māju. Esmu diezgan kategoriska, tāpēc bieži vien daudz kur neesmu, bet man šogad bija sajūta, ka man ir šeit jāatnāk, jo ir daudzas lietas, kuras man liekas, piekrītot Jānim, ka ir darīšanas vaina. Man ļoti sirds sāp par to, ka Sigulda kā pilsēta ir pamesta novārtā. Ir ļoti liels akcents uz visu perifēriju, bet tieši Siguldas pilsētā mēs aizmirstam, ka te arī ir jādara lietas. Un kā viena no lietām, par ko es pārdzīvoju, ir tas, ka mēs kā skola atrodamies blakus Bobsleja trasei. Un ja mēs runājam par drošību un vispār arī šī brīža aktualitātēm attiecībā uz dažādām krīzes situācijām, kas mūs var piemeklēt, būsim godīgi, ka mēs esam viens no nedrošākajām izglītības iestādēm, atrodoties turpat blakus. Kad es atveru 112 aplikāciju un ieraugu, ka drošā attālumā nav nevienas vietas, kur varētu vest bērnus, tad mani pārņem jocīga sajūta. Un pagaidām pašvaldība liekas, ka vispār ir aizmirsusi, ka viņiem šis jautājums būtu jārisina un tas varētu būt, manuprāt, viens no tiem, ko mēs rosinām. Jo šobrīd man kā iedzīvotājam, izņemot to, ka es tur ēkas galā pie koka, varu aizvest tos bērnus pastāvēt, nekādas skaidrības nav.

Jānis Krūmiņš:

Pašvaldībā pirms gada pieņemts darbā viens cilvēks.

Es pilnībā piekrītu katram vārdam un īstenībā ļoti daudz lietas, kur vienkārši ir, ir darīšanas vaina.

Jolanta: Vēl viens jautājums, kas cieši ar nebūtībā saistīts ir darbinieku rotācija. Nevar rēķināties ar to, kas tev ir teikts, jo nākamais nāk un sāk visu no jauna, iesprūst jautājumi, kuriem sen bija jābūt atrisinātiem. Īstenībā mēs atvadāmies un palaižam vaļā ļoti labus cilvēkus. Ņemam vietā.

Tas nav labi un kopumā šīs neizdarības diezgan pamatīgi grauj pilsētas reputāciju, tieši pilsētas "Sigulda" reputāciju, padarot par vietu, kur ir skandāls pēc skandāla un nekas labs nav gaidāms. Sigulda nav pelnījusi tik daudz negatīvas uzmanības, un man liekas, ka tā ir viena no tām lietām, uz ko mums nevajadzētu iet, piemēram, ja ir skolās slikts ēdiens, tad iet nevis uz Beztabu vai PVD, bet aiziet pie tā skolas direktora vai aiziet pie ēdinātāja un risināt jautājumus pēc būtības, jo mēs daudz bļautāmies un uz visām pusēm skaļi skanam un neforši izskatāmies.

Jānis Levanovičs: Es esmu pašvaldības darbinieks – Siguldas 1. pamatskolas sporta skolotājs un florbola treneris. Un es atnācu vairāk tieši saistībā ar sporta nozari, kur ir daudz darba un izaicinājumu, kas jāuzlabo, viens ir atsevišķu sporta veidu lobēšana un sporta pārvaldē vadītājs sēž kopš es vēl man liekas bērnudārzā gāju un joprojām tur ir un nekas daudz nemainās. Gribētos mūsdienīgu pieeju, risinājumus pēc būtības. Par darbiniekiem Siguldā piekrītu - ir traki arī pieņemsim skolu sportā, kas man ir aktuāli, kad man klases brauc sportot. Iepriekš bija Madara Akmentiņa, kura gāja un cīnījās un taisīja pasākumus un visu pārējo. Viņu atlaida un šobrīd skolu sports vienkārši nav, jo to ir pārņēmusi sporta pārvaldes vadītāja, bet viņa atsūta varbūt kādu nolikumu reizi mēnesī. Bet tāds skolu sports tieši pašā novadā vairāk, cik es zinu, nav. Tā iepriekš bija visu laiku sacensības - gandrīz katru mēnesi peldēšanā, florbolā, basketbolā, futbolā, vēl man liekas, ka arī bija Krimuldā volejbolā, bet šogad nav nekā. Tas ir traki.

Es nedaudz esmu piekūsis - jau gandrīz 8 gadus es visu laiku cīnos, par katru lietu cīnies, ej lūdzies, nav skaidras komunikācijas un risinājumu, tikai nemitīga cīņa. Piemēram, aizeju pie sporta centra vadītājas - viņa nav ieinteresēta risināt, atnāk 20 džeki un sūdzās, ka mums zāle slīd. Man pateica, ka nav naudas. Ko es daru, protams, ka es tāpat mēģinu tikt uz pašvaldību, tad cenšos tur kaut ko runāt un kaut ko risināt. Beigās sanāk tā, ka es jau esmu sliktais, šobrīd Inčukalna sporta centra vadītāja ar mani gandrīz nesveicinās, jo pašvaldība pēc tam viņai brūk virsū. Mums uztaisīja gan pretslīdi un viss ir kārtībā. Es uzskatu, ka tiem sporta centriem tie vadītāji arī švaki, varbūt ne Siguldā, bet reģionos tā ir.

Labs piemērs kā strādāt ir ir Cēsis, Līgatne, kur ir skaidra attieksme un īsts atbalsts tiem, kas darbojas – ar transportu, ar finansēm. Pie mums ir tikai epasts ar tabuliņu, par kuru jāatzīst, tagad vismaz tiek paskaidrots, kas tur par ko tiek piešķirts, iepriekš bija tikai skaitlis.

Jolanta Bimbere: Sporta pārvalde arī viens no ļoti labiem piemēriem, kur bija divi, manuprāt, super aktīvi, forši cilvēki, kuriem tiešām rūpēja, kas notiek un viņi abi ir atlaisti.

Jānis Levanovičs: Par abiem nepiekritīšu - tur arī bija savu interešu lobēšana.

Jānis Krūmiņš: Tagad ir labāk?

Jānis Levanovičs: Tagad vispār nav neviena. Tur jau ir tā lielākā problēma, ka nav neviena. Līdzīgi man liekas, ka bija sporta skolā. Karīna apvienoja vairākus amatus un tagad viņai neko klāt arī īsti nedod. Bērnu skaits ir liels, darba ir daudz, bet īsti palīgi jau nav. Kopumā Siguldā ir arī jautājums par vadītāju/speciālistu algām - tās ir mazas, jo es zinu, ka man ir daudz pazīstami, kas vakances Siguldā nemaz neskatās. Viņi labāk braukā no Siguldas uz Rīgu vai uz Mārupi, vai citur.

Jānis Krūmiņš: Šo jautājumu risināt būs diezgan komplicēti, tas ir ilgtermiņa mērķis, kas nav vienkārši maināms. Turpinam?

Sanda Bērziņa: Ļoti īsi sakot, esmu Sanda Bērziņa, siguldiete padesmit gadus. Esmu juriste ar 20 gadu stāžu, strādājusi 2 pašvaldībās - esmu bijusi juriste Līgatnes novada domē un Krimuldas novadā biju juridiskās nodaļas vadītāja.

Pēc šīs pieredzes es pateicu, ka es nekad neatgriezīšos pašvaldībā - aiztaisīju durvis, sāku strādāt būvfirmās par juristi, piedalījos arī kā projekta vadītāja palīgs Monum Siguldas Devons būvniecībā, man patika darbs tur. Bet šobrīd esmu Centrālās finanšu līgumu aģentūrā vecākā eksperte, strādāju ar projektu vērtēšanu un paralēli esmu juriste, 3 bērnu mamma. Es nezinu, ko es vēl varētu piebilst tam, ko jūs teicāt - pilnībā tam visam piekritu. Mana darba specifika ir tāda, ka es daudz klausos, vērtēju, mācos, klausos un analizēju. Un kad es runāju, tad es runāju, tad paužu savu viedokli. Kad nācu šeit, es domāju, ka būšu tas starpnieks starp iedzīvotāju un domi, jo es zinu, kas tur notiek, kas kā strādā, es zinu, ka kolēģi nezina, ko kolēģis dara, tāpēc ir šis bardaks un svarīgi ir atrast to īsto darbinieku, kas 2 nedēļās visu sakārto.

Man šķiet ļoti būtiski saņemt atbildi pēc būtības - nevis formālu, nesaprotamu - tā lai mēs pēc tam varam to sniegt iedzīvotājiem. Neatbild, rakstam vēl un vēl. Neesmu ērts cilvēks, jo esmu cīnītāja. Ja man patīk, es saku, ja nepatīk, arī pateikšu.

Jānis Purgailis: Ļoti labi izklausās. Mēs Tevi sūtīsim cīņā.

Sanda Bērziņa: Droši, man šķiet, ka mums arī jāizvirza jautājumi pēc būtības - jo piemēram algu jautājumu mēs neietekmēsim, tas nebūs globāli iespējams, tomēr ir jautājumi, kuros mani nevar apmānīt neviens domes darbinieks, tie ir risināmi un ir jārisina.

Jānis Krūmiņš: Man šķiet, ka daudzi jautājumi, kas ir domes sēdēs darba kārtībā un sistēmā kopumā ir deleģējami vai automatizējami - par pabalstiem 96 gadus veciem

pensionāriem, par daudz bērnu ģimeņu reģistru, kas ik gadu jāatjauno. Tie varētu būt iekļaujami mūsu dienaskārtībā.

Sanda Bērziņa: Viennozīmīgi, jo sistēmas var savienot ar Valsts goda ģimenes sistēmu, lēmumi par vienreizējiem pabalstiem ir deleģējami, tas ir tikai sakārtošanas jautājums.

Jānis Purgailis: viennozīmīgi mēs varam šo ierosinājumu iekļaut.

Jānis Purgailis: Tā nu es esmu Jānis Purgailis. Esmu jurists, Akciju sabiedrībā "Siguldas būvmeistars" esmu šķiet no 2008. gada, iesaistījos tieši projektā, kas ir Dzērveņu ielas kvartāls. Pirms tam nostrādāju bankā 15 gadus, esmu dzimis, audzis siguldā. Pabeidzu Siguldas 1. vidusskolu, kas tagad ir ģimnāzija, deju kolektīvā "Vizbulīte" šķiet līdz 30 gadiem. Strādāju Rīgā un tad pārnācu uz darbu šeit, jo man piedāvāja attīstīt tieši šo projektu Siguldā un likās ļoti interesanti, atbraucu, aprunājos un no 2008. gada te esmu. Es pašlaik Siguldā nedzīvoju. Mēs dzīvojam citā vietā pie Cēsīm, bet kāpēc es iesaistījos šajā padomē? Tāpēc, kad šis projekts sāka iet uz beigām, mēs uzcēlām 240 dzīvokļus, privātmājas, rindu mājas un piesaistījām pilsētai ļoti daudz iedzīvotājus, kas tagad maksā iedzīvotāju ienākuma nodokli. Man bija arī kaut kur aprēķini cik tās summas ir, bet labi tas nav svarīgi, bet man likās ļoti interesanti, ka no Siguldas visu šo gadu laikā, intereses faktiski nebija. Man bija skaidri mehānismi, kur kā saskaņot, kādi iesniegumi kur jāraksta, šķēršļus neviens nelika, bet arī intereses nebija. Toties man pazīstams ir Jānis Rozenbergs, Cēsu mērs, un viņš man ik pa laikam zvanīja, viņš brauca ciemos skatīties, piedāvāja turpināt Cēsis būvniecību. Tā sanāca, ka tieši bija piedāvājumā zeme daudzdzīvokļu māju būvniecībai. Gāju pie mūsu valdes priekšsēdētāja un teicu, ka varētu mēģināt. Un neticēsiet - tur visa dokumentācija, kas Siguldā bija jākārt 2 gadus, Cēsis tika sakārtota 2 mēnešos. Man grūti to visu izstāstīt, kā tur viss notiek, bet teiksim tā, viņi tur iesaista uzņēmējus pilnīgi citā līmenī. Rīko domnīcas, projektu ideju prāta vētras un iegulda, lai uzņēmēju idejas tiktu realizētas, draugiem.lv ienākuši pilsētā un rīko super kvalitatīvas domnīcas, vēl pie tam - uzņēmējiem Domē ir tāds kā zaļais koridors - viņi ir prioritāte, tas ir ļoti svarīgi attīstībai. Ja raksta iesniegumu - tas ir dienas jautājums Cēsīs, Siguldā vidēji 3 mēneši, nepārspīlējot.

Saorganizēt ārkārtas sapulces kaut kā vispār nav problēmu, tie jautājumi, kas tiek risināti, vienkārši notiek momentā un līdz ar to es sāku domāt, kāpēc pie mums Siguldā nekas nenotiek un kāpēc ir viss nu tik smagnēji visi procesi.

Ir vairāki piemēri, kad no Cēsu pašvaldības iesniegumi, situācijas risinās uzreiz un no Siguldas pašvaldības procesi velkas mēnešiem, atbildību par kavēšanu neuzņemas.

Viens piemērs ir zemes pārdalīšana, otrs ir grāvis aiz Dzērveņu ielas kvartāla, droši vien, ka ir vēl piemēri. Un tāpēc es esmu šeit.

Darbinieku kontekstā ir svarīgs jautājums par darbinieku profesionalitāti. Cēsīs ir darbinieki ar redzējumu, kas spēj piesaistīt uzņēmējiem saistošus profesionāļus.

Piesaista profesionāļus, lai izstrādātu visu pilsētas attīstības plānu. Nevis paši mēģina kā sanāc, bet iesaista zinošus speciālistus.

Jānis Levanovičs: Nu jā, bet tur ir tā lieta, ko es saku - darba grupā, kad runā arī par sportu, varētu paaicināt tos, kas realitātē dzīvo sporta zālēs un dara, nevis savā lokā pieņem lēmumus. Runājot par Fišera trasi - pietrūkst pāris metri, lai varētu uztaisīt starptautiskas sacensības. Nu kā mēs varam ieguldīt tik daudz naudas un nepadomāt par šo. Siguldas sporta centrā lampu lumeni neatbilst TV vajadzībām - volejbola sacensības paziņo, ka nefilmēs - jauns sporta centrs. Sporta stadions neatbilst.

Siguldā mēs, man liekas, negribam ieklausīties profesionāļos, kas dzīvo, strādā un kam rūp sava sfēra.

Jānis Purgailis: Uzņēmēju nodaļā, kas jau tā nebija salīdzinoši jaudīga - ne īpaši kādi semināri, ne domnīcas, 2 notikumi, kurus esmu apmeklējis, patiešām nav ar ko lepoties, tagad apvienota ar attīstības nodaļu - atkal ir samazināti cilvēki un rezultāts būs kāds. Šī man šķiet viena no nozīmīgākajām lietām, kur vajag ieguldīt.

Jānis Krūmiņš: Es esmu jau otro reizi šajā padomē ievēlēts un esmu apņēmis, ka jautājumus risināsim līdz galam. Saņemsim no viņiem rakstiskas atbildes, ja tās būs tukšas, tas nebūtu jātolerē. Varbūt saņemtā informācija ir jāpadara publiska, tas būtu arī pilnīgi likumiski, jo mēs esam iedzīvotāju pārstāvji.

Jānis Purgailis: Iepriekšējā sasaukumā mēs tikāmies ar iedzīvotāju padomēm citās pilsētās un daudzās bija ļoti labi piemēri. Protams, jo mazāka pašvaldība, jo jautājumi ir mazāki un vieglāk un ātrāk atrisināmi, tomēr iespējas ir un padomes loma aug.

Un iedzīvotāju padomē viss ir iespējams.

Jolanta Bimbere: Mums, piemēram, arī ir jautājumi, kas manuprāt būtu risināmi tagad, rīkojoties, bet Nē, nu, piemēram, vakardien bija saruna vienā iestādes padomē, bērnudārzā ir smiltis, kas jaucās ar mālu - bērniem katru dienu ir netīras drēbes, kas tiek darīts? Pirmkārt taisa diagnostiku bērnudārza ārtelpai. Tālāk uz nākamo gadu ir plānoti vēl 5 bērnudārzi, kam taisījis diagnostiku, bet pa to laiku jau 3 bērni jau būs pabeiguši bērnudārzu un sen jau būs skolā.

Jānis Purgailis: Mēs to labi zinām, problēma ir tajā, ka nelieto skalotās smiltis, ja nomainītu uz tām, viss būtu kārtībā.

Jolanta Bimbere: stāsts ir par to, ka tie visi tie risinājumi ir ļoti smagnēji. Viņi ir ārkārtīgi neefektīvi un prasa laiku un arī lieku līdzekļu ieguldījumu, manuprāt.

Sanda Bērziņa: Es domāju, ka vienkārši negrib darīt, pie manis ja atnāk te atkal pie manis atnāk iesniegums, man pat nebūtu jautājumu. Mēs neviens šobrīd nestrādājam 8 stundas. Visi nogurstam, es arī efektīvi nestrādāju visu dienu, bet kad tu dari - ņem un izdari. Lai sakārotu elementāras lietas, nevajag darba grupas, komisijas, komitejas.

Jānis Purgailis: Vēl viens jautājums, kas būtu jāskata, ir Depo stadiona situācija - pielēmām atbalstīt projekta par tribīnēm, realizāciju no

Jānis Krūmiņš: Bet lai tad noapaļotu mūsu tikšanos un mēs paši ietu uz priekšu, mums ir jāsaprot, kas ir pirmie jautājumi, ko virzām un tos, viens noteikti ir iedzīvotāju līdzdalības projektu izskatīšana

Jānis Purgailis: Par šo runājot, jautājums, kas būtu jāskata, ir Depo stadiona situācija - pielēmām atbalstīt projekta par tribīnēm, realizāciju no šiem projekta līdzekļiem - šobrīd saprotu, ka situācija ir tāda, ka bērni netiek ielaisti stadionā un ja tomēr iet mēģināt spēlēt bumbu, viņus ar pašvaldības policijas atbalstu "laipni" izdzenā. Tā, manuprāt, nav normāla situācija un par šo būtu jārunā.

Jānis Krūmiņš: Jā, šo iekļaujam arī. Tā kā šodien sastāvs mums ir nepilns, domāju, apkoposim jautājumu loku sarakstē un izvirzīsim uz janvāra sākumu.

Piedāvāju tikšanos 15. Janvārī un apkopojumu un jautājumu loku apkopojam līdz 20. Decembrim. Pagaidām šeit apkopojot runāto - iekļaujam jautājumus par daudzbērnu ģimenes reģistriem un statusa atjaunošanas automatizēšanu, Depo stadiona piekļuve, drošības plāns pašvaldībā. Pārējiem lūgsim papildināt un apkopojumu ar Jums saskaņošu pirms nodošanas koordinatorei. Paldies par laiku šodien.

Sēde beidzas plkst. 19:08

Sēdes vadītājs:

J. Krūmiņš.